

عنوان مقاله:

بن مایه های ادبیات پایداری در شعر محمود درویش

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد رضا نجاریان - استادیار دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

اگر شعرهای مربوط به فلسطین را تحت سه عنوان آوارگان فلسطینی، فداییان و مضامینی از قبیل بازگشت به فلسطین و فریاد رهایی فلسطین تقسیم کنیم؛ مشخص می‌شود که پس از ۱۹۶۷ که جنبش مقاومت فلسطین حضور گسترده خود را در نبرد با اسرائیل آشکار ساخت؛ شعرهای بسیار با ارزشی در این رابطه سروده شد. محمود درویش شاعر مقاومت فلسطین (۱۹۴۱-۲۰۰۸ م.)، پس از ۱۹۶۷ شهرت بسزایی یافت. اشعار او را می‌توان به سه دوره طفولیت هنری با گنجشکان بی‌بال، میان سالی با برگ‌های زیتون و دوره عمق و اصالت و پختگی با عاشقی از فلسطین و ... طبقه بندی کرد. او یک عقب‌نشینی را خیزشی برای ده گام پیشرفت می‌شمارد و با عاشقی که در دل دارد، خطاب به هم‌وطن زجرکشیده، فریاد می‌زند که هفت آسمان را تسخیر خواهیم کرد. با توجه به اینکه شعر محمود درویش نبض تپنده ادبیات معاصر فلسطین است و در میان فریادهای امتناع و پژواک گلوله‌ها و آوای خون‌آلود پناهندگان؛ نشو و نما یافته، در این مقاله سعی بر آن است تا جلوه‌هایی که ادبیات مقاومت، چون: هویت ملی و وطن‌پرستی، تحریک غیرت ملی، مبارزه با ظلم دیرپا، تهدید و نصیحت دشمن و ایجاد امید در شعر او بررسی شود.

کلمات کلیدی:

محمود درویش، ادبیات مقاومت، فلسطین، دشمن اشغالگر اسرائیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134092>

